در مذاکرات گروگان‌گیری تاکنون بی‌اثر بوده است. از سوی دیگر، ایران از حماس حمایت سیاسی، اقتصادی و نظامی همه‌جانبه می‌کند. ظاهراً تهران در تلاش است تا از شرایط در حال تغییر منطقه و احساسات فزاینده ضداسرائیلی در جهان اسلام که در اثر حمله نامتناسب و بی‌رویه اسرائیل به غزه در پی حملات ۷ اکتبر ایجاد شده است، استفاده کند. حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجه ایران، در حضور غیرمنتظره خود در مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۶ اکتبر، به آمادگی ایران در کنار ترکیه و قطر برای ایفای نقش در آزادی گروگان‌های غیرنظامی که توسط حماس نگهداری می‌شوند، اشاره کرد. در هفته اول مناقشه غزه، رؤسای جمهور و وزرای امور خارجه ایران و ترکیه با هدف مذاکره و هماهنگی، گفت‌وگوهای جداگانه‌ای انجام دادند. امیرعبداللهیان اول نوامبر به ترکیه سفر کرد و با اردوغان رئیس‌جمهور و هاکان فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه دیدار کرد. ترکیه و ایران علاوه بر روابط خود با حماس و به حاشیه راندن بازیگران غربی در سوریه و قفقاز جنوبی، دارای منافع متقابل دیگری نیز هستند. هر دو بازیگر از حضور آمریکا در سوریه ناراحت هستند. آنکارا ادامه حمایت آمریکا از کُردها در شمال سوریه را مانعی بر سر راه تلاش‌های خود برای جلوگیری از خودمختاری کردها تحت رهبری حزب اتحاد دموکراتیک و یگان‌های مدافع خلق (YPG) می‌داند. ترکیه معتقد است یگان‌های مدافع خلق کرد، امتداد حزب کارگران کردستان یا همان پ.ک.ک است. هم ایالات متحده و هم ترکیه، پ.ک.ک را یک سازمان تروریستی می‌دانند. اخیراً هاکان فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه، موضع آنکارا در قبال حماس را با اشاره به مواضع آمریکا در قبال YPG در سوریه توجیه کرد. از نظر ایران، به چالش کشیدن آمریکا در سوریه بخشی از هدف سیاست خارجی گسترده‌تر این کشور یعنی «اخراج ایالات متحده از منطقه» است. تهران تلاش‌های آمریکا برای تمرکز و تقویت نیروهای خود در اطراف مرز سوریه و عراق را تهدیدی برای دسترسی زمینی خود به سوریه از طریق عراق می‌داند. ایران که متحد بشار اسد است، همچنین معتقد است حکومت سوریه نمی‌تواند کنترل کامل این کشور را در صورت باقی ماندن بخش‌هایی از آن در دست نیروهای خارجی دوباره به دست بگیرد. اگرچه تهران، هم آمریکا و هم ترکیه را نیروهای اشغالگر سوریه می‌داند، اما احساس می‌کند اختلافاتش با ترکیه را می‌تواند از طریق دیپلماتیک مدیریت کند. در واقع، تهران در کنار مسکو در تلاش برای میانجیگری بین دمشق و آنکارا بوده است که البته این تلاش‌ها تاکنون نتیجه‌ای نداشته است. همچنین ممکن است منافع تهران و آنکارا، در قفقاز جنوبی در سایه رقابت مداوم ایران و ترکیه شروع به همسو شدن کند. با وجود تلقی ایران از کریدور زنگزور تحت حمایت ترکیه و آذربایجان، به‌عنوان یک توطئه مشترک از سوی ترکیه و آمریکا، این طرح را علیه خود می‌داند و بارها به آذربایجان هشدار داده از «هر گونه تغییر در ژئوپلیتیک منطقه» دست بردارد. در این راستا، تهران از طرح موسوم به ۳+۳ استقبال کرده است؛ پیشنهادی که آنکارا ارائه کرده و شامل سه کشور قفقاز جنوبی به همراه ترکیه، ایران و روسیه است. تهران در ۲۳ اکتبر میزبان وزرای امور خارجه این کشورها به غیر از گرجستان بود. از نظر تهران، این ابتکار با هدف «بررسی چالش‌های منطقه‌ای بدون دخالت قدرت‌های فرامنطقه‌ای و غربی» است. تاکنون به نظر می‌رسد که هم ترکیه و هم روسیه در شکل دادن به دینامیک‌های منطقه‌ای در قفقاز جنوبی، آن‌هم بدون دخالت غرب، با ایران همسو هستند.

آنکارا حمایت از حماس را بخشی از سیاست خود در دفاع از آرمان فلسطین می‌داند. این سیاست بر برنامه‌های رهبری حزب عدالت و توسعه برای ارتقای دموکراسی، میانجیگری صلح و رهبری امت اسلامی است. به همین منظور، آنکارا پناهگاه امنی برای اعضای حماس (در کنار سایر گروه‌های وابسته به اخوان‌المسلمین پس از قیام‌های عربی) فراهم کرده و سخاوتمندانه از سازمان‌های آنها که در ترکیه فعالیت می‌کنند، حمایت می‌کند

اعتقادات مشترک در مورد نظم جهانی چندقطبی در حال ظهور

در واقع، آنکارا و تهران فرضیات مشترکی در مورد نظم جهانی در حال تغییر دارند. نخبگان حاکم در ترکیه بر این باورند که «غرب فاقد تفکر استراتژیک است و در مواجهه با مسائل مختلف از جمله روابط با چین، مهاجرت و تروریسم و تغییر گرانش اقتصادی از غرب به شرق، به طور فزاینده‌ای از سایر نقاط جهان منفک شده است.» اظهارات اخیر مقامات عالی‌رتبه ایران، از جمله آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر ایران، نیز حاکی از آن است که آنها با پیش‌بینی تغییر به سمت نظم جهانی غیرغربی، کاهش نقش و نفوذ جهانی آمریکا هم‌داستان هستند.

با این حال آنکارا و تهران فقط براساس فرضیات همگرا نیستند. هم حزب عدالت و توسعه و هم رهبری ایران انسجام و دوام نهادهای غربی را به چالش می‌کشند. ترکیه این کار را از سه طریق انجام می‌دهد؛ اول، در چارچوب مواضع شفاهی دیپلماتیک، آنها در خلال صحبت در حوزه سیاست خارجی، ساختار شورای امنیت سازمان ملل متحد را با شعار «جهان بزرگتر از پنج است» که به پنج عضو دائمی شورای امنیت اشاره دارد، به چالش می‌کشند. ترکیه همچنین خواستار نظمی بین‌المللی است که «با هر ملتی براساس موقعیت برابر رفتار کند». دوم، ترکیه به‌عنوان یک بازیگر مخل پذیرفته‌شده در سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) ظاهر شده است. تعلل ترکیه در پیشبرد درخواست عضویت سوئد جدیدترین نمونه از این ادعا است. سوم و در نهایت، ترکیه با سازمان‌هایی مانند سازمان همکاری شانگهای به رهبری چین (SCO) تعامل می‌کند و ترتیبات چندجانبه خود مانند فرمت آستانه را در کنار روسیه و ایران شکل می‌دهد. در همین حال، جمهوری اسلامی همواره از تغییر ساختارهای بین‌المللی تحت سلطه غرب حمایت کرده است. ایران چشم‌انداز بین‌المللی کنونی را فرصتی برای تقویت روابط با قدرت‌های نوظهور می‌داند و نمونه چنین رهیافتی، مشارکت استراتژیک با چین، عضویت در سازمان همکاری شانگهای و بریکس و حمایت از روسیه در جنگ اوکراین است.

به‌سوی «محور تجدیدنظرطلبی»؟

از نظر آنکارا و تهران، رویدادهایی که از ۷ اکتبر به‌سرعت در حال شکل گرفتن هستند، گشایشی ایجاد کرده که این فرضیات و تلاش‌های تجدیدنظرطلبانه را تأیید می‌کند. افسانه شکست‌ناپذیری دستگاه نظامی اطلاعاتی اسرائیل در هم شکسته شده است و علاوه بر آن، تلاش‌های دولت ایالات متحده برای تنظیم مجدد نظم منطقه از طریق تسهیل عادی‌سازی اعراب و اسرائیل، دست‌کم در کوتاه‌مدت، اگر نگوییم به‌طور کلی لغوشده، باید گفت که مختل شده است. بسیاری از کشورهای موسوم به جنوب جهانی از حمایت صریح و بی‌قید و شرطی که ایالات متحده و اتحادیه اروپا از اسرائیل می‌کنند، سرخورده شده‌اند. امتناع اسرائیل از صدور روادید برای مقامات سازمان ملل در اعتراض به انتقاد غیرمستقیم دبیرکل سازمان ملل، تنها این دیدگاه را در آنکارا و تهران تشدید می‌کند که نهادهای بین‌المللی ناکارآمد هستند. همه اینها ممکن است راه را برای نزدیک شدن مواضع بازیگران تجدیدنظرطلب مختلف هموار کند. به‌عنوان مثال، رهبران حماس در ۲۶ اکتبر به مسکو سفر کردند. در همان روز، علی باقری، معاون وزیر امور خارجه ایران نیز در مسکو بود و با هیئت حماس دیدار کرد. در همین حال، هاکان فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه در سخنرانی خود به «فرمول تضمین» که ترکیه پیشنهاد کرده، اشاره کرد و بر اهمیت «موضع بالقوه یکپارچه بین چین و روسیه به‌عنوان اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد» برای حل مسالمت‌آمیز بحران در غزه تاکید کرد.

محدودیت‌های روابط ترکیه و ایران

با این حال، محدودیت‌های آشکاری برای ظهور «محور تجدیدنظرطلبی» وجود دارد. اول و مهمتر از همه اینکه، ترکیه همچنان یکی از اعضای ناتو است. در میان تمام اتفاقاتی که در غزه می‌افتد، اردوغان در کمال تعجب خیلی‌ها، عضویت سوئد در ناتو را تایید کرده و لایحه‌ای را در این خصوص برای تصویب به پارلمان ترکیه فرستاد. در واقع، عضویت در ساختار امنیتی غربی به ترکیه اجازه می‌دهد تا انعطاف‌پذیرتر باشد. عضویت آنکارا در ناتو باعث می‌شود که ترکیه به اصطلاح تعادلی بین متحدان غربی خود و روسیه انجام دهد. برخلاف موضع تجدیدنظرطلبان انقلابی در ایران، تجدیدنظرطلبی ترکیه اصلاح‌طلبانه است.

آنکارا همچنین متحدان غیردولتی تهران را تهدیدی بالقوه در سوریه و عراق می‌بیند. تا زمانی که جنگ در غزه ادامه داشته باشد، تهدید مشترک ناشی از بازگشت ایالات متحده به خاورمیانه ممکن است بر منافع متضاد تهران و آنکارا غلبه کرده و از برخورد احتمالی بین سیاست‌های بلندپروازانه منطقه‌ای ایران و ترکیه جلوگیری کند. در واقع، هر دو بازیگر، خواهان تغییر شکل منطقه مشترک خود هستند و از وضعیت گذار سیاست جهانی در پس‌زمینه جنگ‌های اوکراین و غزه، استفاده می‌کنند و هنگامی که نظم جدیدی حاکم شود، رقابت ایران و ترکیه برای نفوذ منطقه‌ای دوباره ظاهر خواهد شد.

آخرین محدودیت که البته اهمیت نیز دارد این است که تعهد سایر بازیگران تجدیدنظرطلب تضمین نشده است. روسیه از حمایت بیشتر از همکاری بین ترکیه و ایران سود می‌برد و احتمالاً سعی خواهد کرد با هدف به حاشیه راندن بازیگران غربی روی همکاری ترکیه و ایران، سرمایه‌گذاری کند. با این حال مشخص نیست که آیا روسیه ظرفیتی برای پایدار کردن این امر دارد یا خیر. همچنین، به‌رغم موضع بحث‌برانگیز روسیه در قبال اسرائیل در مناقشه کنونی، هنوز هیچ مدرکی وجود ندارد که نشان دهد مسکو در حال برنامه‌ریزی برای تغییر کامل سیاست رابطه با اسرائیل و کنار گذاشتن روابط خوب خود با تل‌آویو در درازمدت است. چین نیز ممکن است نزدیکی ایران و ترکیه را مفید بداند اما این کشور نیز باید با کشورهای حاشیه خلیج‌فارس کنار بیاید؛ بنابراین با دقت بیشتری عمل می‌کند. به‌طور کلی، به نظر می‌رسد منافع ایران و ترکیه به‌طور فزاینده‌ای در حال همسویی هستند. این منافع به‌ویژه در جبهه متحد آنها علیه اقدامات اسرائیل در قبال حماس و در مخالفت با احیای نظم منطقه‌ای به رهبری ایالات متحده، مشترک است اما رقابت تاریخی ایران و ترکیه برای تسلط استراتژیک بر مناطقی مانند عراق و سوریه و اشکال متمایز تجدیدنظرطلبی که حزب عدالت و توسعه و رهبری ایران در صحنه جهانی از خود به نمایش می‌گذارند، نشان می‌دهد که هرگونه اتحاد در حال ظهور بین ایران و ترکیه ممکن است ضعیف و در میان‌مدت تا بلندمدت، مستعد فشارهای منطقه‌ای باقی بماند.

از نظر این گروه ایجاد نهادهای موازی، دوباره کاری نیست بلکه پر کردن خلأ نهادهای ضروری در استانی است که به ظاهر توسط این گروه اداره می‌شود. شورای انتقالی جنوب همچنین به دنبال این است که یک دولت سایه در استان مهره هم ایجاد کند؛ استانی که هم با عربستان سعودی و هم با عمان هم‌مرز است اما اقدام شورای انتقالی جنوب در استان مهره چندان مانند عدن با موفقیت و سادگی همراه نیست. مهره کاملاً تحت تاثیر سیاسی و امنیتی شمال قرار دارد و با توجه به ترکیب جمعیتی از جمله اینکه بخش بزرگی از جمعیت این منطقه فراری‌هایی هستند که از مناطق تحت سلطه حوثی‌ها فرار کرده‌اند، همچنین حضور پررنگ حزب الاصلاح (اخوان‌المسلمین یمن) و رهبری نیروهای جمهوری یمن بر نهادهای امنیتی، چندان پذیرای نفوذ شورای انتقالی جنوب نیست. در مهره نیروهای امنیتی امن‌الوطن (امنیت ملی) ارتباط درستی با نیروهای امنیت ملی در حضرموت که تحت حاکمیت ملی قرار دارند، ندارند. به دلیل وجود نیروهای موازی امنیتی، نفت و کالاهای اساسی برای عبور از جنوب غربی و جنوب شرقی یمن به مهره، اساساً ضمانت امنیتی ندارند. شورای انتقالی جنوب برای اینکه یک شریک مطمئن برای ایالات متحده آمریکا و دیگر دولت‌های غربی باشد که تلاش می‌کنند از اسرائیل و عبور و مرور کشتی‌ها در دریای سرخ حفاظت کنند، باید کنترل واحدی بر همه یگان‌های نظامی و نهادهای امنیتی داشته‌باشند. اما اصلی‌ترین حامیان جنوب یمن، در امارات متحده عربی و عربستان سعودی، چندان علاقه‌ای ندارند که یک نهاد امنیتی ادغام‌شده متحد در جنوب ایجاد کنند. این دو قدرت حاشیه خلیج‌فارس در مناطق مختلف جنوب یمن اختلاف نظر و منافع متضاد دارند و هیچ‌یک خواستار ایجاد یک کشور مستقل جنوبی نیستند. به‌نظر می‌رسد که تا آینده قابل پیش‌بینی جنوب یمن متشکل از چندین کشور باقی بماند که خواستار مقابله با حاکمان شمالی هستند.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

فراخوان مناقصه عمومی

نوبت دوم

توجه: اعلام آمادگی جهت شرکت در این مناقصه صرفاً به‌صورت الکترونیکی(توکن) و از طریق سامانه ستاد به نشانی www.setadIran.ir می‌باشد.
مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای شماره م م/۰۴۴۳/۰۱/ت۱/ مربوط به تهیه و تامین و حمل و توزیع یخ کلیه ادارات و کارخانجات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در منطقه اهواز

الف- شرح مختصر خدمات
۱-میزان تقریبی یخ مورد نیاز در طول مدت پیمان ۴۸/۰۰۰ قالب می‌باشد.
۲-آب مورد نیاز جهت تهیه یخ می‌بایست بوسیله نصب دستگاه R-O تهیه و تأمین گردد
۳-تعداد وسیله نقلیه مورد نیاز: دو دستگاه ایسوزو مسقف دو جداره گالوانیزه مورد تأیید سازمان بهداشت و درمان صنعت نفت.
۴-محل‌های انجام خدمات شامل ادارات ستادی واقع در شهرستان اهواز

ب- محل اجرای خدمات و مدت انجام کار
محل اجرای خدمات در اهواز و مدت انجام آن ۱۲ماه می‌باشد.

ج- برآورد کارفرما
برآورد کارفرما جهت انجام خدمات -/۳۵,۲۲۰,۰۰۰,۰۰۰ریال می‌باشد

د- شرایط مناقصه‌گران متقاضی
داشتن ظرفیت آزاد(تعدادی و ریالی) در رشته مربوطه
مناقصه‌گران دارای رشته خدمات گرایش خدمات عمومی از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی داشتن گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی الزامیست و همچنین اصالت گواهی‌نامه مذکور ارائه گردیده می‌بایست در سایت www.mcls.gov.ir رؤیت گردد. عدم ارائه یا رؤیت گواهی‌نامه صلاحیت ایمنی به‌منزله حذف از مناقصه می‌باشد. -ارائه مدارکی دال بر دارا بودن خط مشی ایمنی HSE-حداقل رتبه کلی مورد نیاز ۷ می‌باشد.- در تعیین برنده مناقصه و در شرایط برابر، اولویت با شرکت‌های بومی استانی می‌باشد. -توانایی ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار به مبلغ -/۷۶۱,۰۰۰,۰۰۰ریال که بایستی به یکی از دو صورت زیر ارائه گردد:
الف: ارائه رسید وجه صادره از سوی حسابداری کارفرما مبنی بر واریز مبلغ فوق‌الذکره شماره حساب IR۹۴۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۱۶۰۴۰۲۲۰۶۷ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه مرکزی جمهوری اسلامی ایران - اهوازکد ۰ حساب - به‌نام شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب
ب: ارائه ضمانتنامه بانکی به میزان مبلغ فوق‌الذکر طبق فرم نمونه که ابتدا برای مدت (۹۰روز) معتبر بوده و پس از آن نیز با اعلام کارفرما برای مدت (۹۰ روز) دیگر قابل تمدید باشد.
توانایی ۱۰% مبلغ پیمان (در صورت برنده شدن) به‌عنوان تضمین انجام تعهدات
مناقصه‌گر جهت تحویل تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار علاوه بر بارگذاری تصویر تضمین از طریق سامانه لازم است به‌صورت حضوری به دفتر کمیسیون مناقصات در اهواز، کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبه‌روی بلوک دو، ساختمان طرح‌های راه و ساختمان در مهلت مقرر مراجعه و تضمین را تسلیم نمایند.

هـ- محل و مهلت دریافت مدارک مناقصه‌گران
از کلیه متقاضیان واجد شرایط دعوت به‌عمل می‌آید ظرف مهلت مقرر در این فراخوان جهت دریافت اسناد و اعلام آمادگی از طریق سامانه ستاد و به نشانی www.setadIran.ir مراجعه نمایند تا ارزیابی‌های لازم وفق آیین‌نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات(ارزیابی ساده)بر روی مدارک ارسالی مناقصه‌گران به‌عمل آید.
۱- مهلت اعلام آمادگی: به‌صورت الکترونیکی (غیرحضوری و) از ساعت ۸:۰۰ تاریخ ۱۴۰۲/۱۰/۰۳ لغایت ساعت ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴۰۲/۱۰/۱۲
۲- مبلغ خرید اسناد و شماره حساب: واریز مبلغ ۴۲۸,۰۰۰ریال از طریق درگاه موجود در سامانه به نشانی www.setadIran.ir

محل، زمان تحویل و گشایش پیشنهادها
متقاضیان مکلفند پیشنهادات خود را حداکثر تا ساعت ۱۵:۳۰روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۰۱به صورت الکترونیکی و از طریق سامانه ستاد تسلیم نمایند. ضمناً پیشنهادات در ساعت ۳۰:۰۸ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۰۴ گشایش و قرائت خواهد شد و حضور نماینده مناقصه‌گران با معرفی‌نامه و کارت شناسایی معتبر بلامانع است. همچنین مناقصه‌گران می‌بایست ضمن بارگذاری الکترونیکی تصویر تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار در سامانه تا ساعت ۱۵:۳۰روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۰۱ اصل تضمین مذکور را به صورت فیزیکی به کمیسیون مناقصات شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب در آدرس: اهواز- کوی فدائیان اسلام مجتمع تندگویان، واقع در روبه‌روی بلوک دو، ساختمان سابق طرح‌های راه و ساختمان تسلیم نمایند.
همزمان ارائه معرفی‌نامه و کارت ملی برای متقاضیان شرکت در مناقصه و نمایندگان شرکت‌ها در همه مراحل لازم و ضروری می‌باشد.
تذکر: حسب مورد ارائه یک نسخه اصلی از اساسنامه شرکت‌ها، آگهی تاسیس، آخرین تغییرات ثبتی و هرگونه گواهی مبنی بر واجد شرایط بودن شرکت مطابق با مفاد آگهی الزامی می‌باشد.
WWW.NISOC.IRhttp://iets.mporg.ir

امور حقوقی و قراردادها - شرکت ملی مناطق نفتخیز جنوب

شناسه آگهی: ۱۶۲۶۷۲۲

دیپلمات‌ها

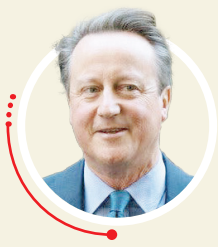

اتهام زنی کامرون به ایران

دیوید کامرون، وزیر امورخارجه انگلیس در گفت‌وگو با روزنامه تلگراف به اتهام‌پراکنی علیه ایران پرداخت و مدعی شد که این کشور در انگلیس و غرب آسیا فعالیت‌های مخربی دارد. وی در ادامه اظهارات ضدایرانی خود گفت که انگلیس و متحدانش می‌بایست مجموعه‌ای قوی از اقدامات بازدارنده علیه ایران به‌کار گیرند. دیوید کامرون همچنین با اشاره به اقدامات اخیر انصارالله یمن برای هدف قرار دادن کشتی‌های تجاری متعلق به رژیم صهیونیستی در دریای سرخ، گفت، انصارالله تنها یکی از چندین گروهی است که ایران از آنها حمایت می‌کند که شامل حماس نیز می‌شود. او که در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ نخست‌وزیر انگلیس بوده است به اظهارات ادعایی خود افزود: باید به ایران پیام کاملاً واضحی مبنی بر این ارسال شود که این (اقدامات) تشدیدکننده تحمل نخواهد شد. کامرون پیش از این، روز پنجشنبه و در جریان سفر به مصر با پیش‌فرض ادعایی خود درباره «حمایت ایران از حملات ارتش یمن» گفت: قطعاً درباره خطرات تشویق ارتش یمن برای حمله به مسیر حیاتی کشتیرانی در دریای سرخ صراحتاً هشدار خواهیم داد. این اتهام‌زنی‌ها در حالی است که مقامات جمهوری اسلامی ایران بارها تاکید کرده‌اند که گروه‌های مقاومت در کشورهای منطقه کاملاً مستقل و بنا بر صلاحدید و تصمیم خود در ارتباط با امنیت کشورهای‌شان و یا حمایت از ملت مظلوم فلسطین عمل می‌کنند. صنعا هم اعلام کرده است که تنها کشتی‌هایی را هدف قرار می‌دهد که عازم سرزمین‌های اشغالی هستند و به هشدارها برای تغییر مسیر توجه نمی‌کنند. یمن اطمینان داده آزادی دریانوردی را برای کشتی‌های دیگر در دریای سرخ حفظ خواهد کرد. در همین راستا، خبرگزاری رویترز روز جمعه گزارش داد که دست‌کم ۲ کشتی حامل نفت و فرآورده‌های نفتی، مسیر خود را از دریای سرخ تغییر داده‌اند. طبق گزارش رویترز، نفتکش «Aigeorgis» که در اختیار شرکت «بریتیش پترولیوم» است و حامل گازوئیل بوده، حرکت خود را از هند آغاز کرده و راهی تگزاس آمریکاست اما مجبور به تغییر مسیر شده و حرکت خود را از دریای سرخ به سمت دماغه «امید نیک» در آفریقای جنوبی تغییر داده است.

احضار کاردار روسیه به وزارت خارجه

کاردار سفارت روسیه در تهران به وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران احضار شد. کاردار سفارت روسیه در تهران در غیاب سفیر این کشور عصر شنبه توسط دستیار مدیرکل خلیج‌فارس وزارت امور خارجه احضار و مراتب اعتراض شدید دولت جمهوری اسلامی ایران به فدراسیون روسیه در خصوص تکرار حمایت دولت روسیه از دعاوی بی‌اساس مندرج در بیانیه ششمین نشست مجمع همکاری عرب و روسیه در مراکش، ابلاغ و یادداشت اعتراضی به او تسلیم شد. در این دیدار، دستیار مدیرکل خلیج‌فارس با یادآوری ضرورت احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها به‌عنوان یکی از اصول شناخته‌شده و بنیادین در مناسبات کشورها، بر تعلق ابدی جزایر سه‌گانه ایرانی در خلیج‌فارس به ایران تصریح و تاکید کرد، دولت جمهوری اسلامی ایران هر ادعایی از هر طرفی را در این خصوص مردود و غیرقابل پذیرش می‌داند. کاردار روسیه در این دیدار تاکید کرد: مراتب اعتراض دولت جمهوری اسلامی ایران را در اسرع وقت به مقامات کشورش منعکس خواهد نمود.